



Periòdic quinzenal portantveu d'Esquerra Republicana de Catalunya a Bellpuig i comarca

<p>Redacció i Administració: <i>Francesc Macià, 16</i> Telèfon, 32</p>	<p>Editat als Tallers de l'Impremta Popular Bellpuig</p>	<p>Número solt 15 cts. Any: 3 ptes.</p>
--	--	---

Editorial

La confiança execiva, en tots els moments de la vida, porta generalment al fracàs. Confiança en quelcom, si, es molt convenient, però mesurada. La confiança excesiva porta a l'abandonament i llavors es quan es perd allò que estavem creguts de posseir.

Ens hem de fer càrrec de què estem en una veritable guerra, i què, com totes les guerres, sagnants i destructores. L'enemic, no es un enemic despreciable, ni molt menys, — en el sentit bèl·lic del mot; com individu i per els mòvils que l'impulsa, ho és més que despreciable —, posseix abundant material de guerra, —obtingut pels criminals manetjos d'unos potències feixistes i permès per la covardia d'altres que es diuen democràtiques—.

Heus ací, doncs que tenim un enemic, que no dubto serà vençut inexorablement, la seva desfeta es segura, però, pot donar encara molta feina.

Això es del què s'ha de convencer to hom. La guerra es guanyarà ¡quin dubte hi ha! però hem de fer tots els possibles per guanyar-la, i el primer que hem de fer es no tenir una confiança excesiva amb el resultat de la mateixa.

Creieu-me, si nosaltres arriuem a tenir consciència de què la guerra es pugués perdre, no dubteu, llavors tindriem moltes més probabilitats de guanyar-la.

A un poble no li prenen rés que ell defensi. Mentre's ell resti a l'aguait, no hi ha forsa possible que li arrabassi quelcom, però, ¡ai! d'aquell poble que confiant-se en excés, no vigila allò que creu tenir segur, llavors inevitablement, li pendran.

Nossaltres, amics, no podem permetre que, per excés de creure'ns guanyadors de la guerra i de les llibertats i conquestes socials, les perdessim.

Confiança amb el èxit darrer, tota; però, consciència de què estem en una guerra, i hem de lluitar i no podem dormir-nos, també

Confiança amb precaució. Si

Confiança amb extrem. No.

Un viatge llampec al front de Gelsa

Eren les nou d'un vespre de Setembre, ventós i fret.

Un avis de Lleida per si volíem portar la roba als camarades que lluiten a Gelsa, que a les deu ens trobessim al Palaç en el qual ens aguardaria un cotxe que junt amb el company Bosch, empendriem el viatge.

Efectivament, a les onze i mitja sortim de Lleida amb un cinc places tot atapeït de roba i homes.

Carretera enllà, a uns vuitanta per hora passem Fraga. Deixem la carretera de Saragossa per empendre la ruta al Nord cara a Sariñena, poble el qual l'han fet popular els nostres «ALAS ROJAS» orgull de la nostra aviació. Carretera péssima de tant en tant, la lluna que es forta marca una cinta blanquinosa al barrexar-se amb l'aigua cristal·lina d'un riuert que serpenteixant besa la carretera per tornar a endinçar-se per aquella horta fèrtil d'Aragó.

A les dues i mitja del mati havem arribat a Sariñena, posem el cotxe al garatge (abans esglèsia), dormim fins a les cinc en el mateix cotxe, sentim la fresca de la nit, però, no ens priva per a poder cloure una estona els ulls.

En aquests poble no vaig poguer veure els companys Nadal i Sales, però, des d'aquestes pàgines os saludo.

Arreglem papers, i en una carretera més dolenta encara, emprenem el camí fins a Bujaraloz i continuem fins a Osera, i d'aquí tornem uns quilòmetres endarrera per a trobar la carretera que ens ha de dur a Gelsa.

Trobem centúries acampades per aquells plans i montanyes. ¡Salut a tots valents camarades!. Ja havem arribat a Gelsa. Trobem a l'entrada del poble als companys de Bellpuig, Lacruz i Cacho, estant de guardia. Quina alegria, encaixem. Mala nova per tu, Lacruz, la teva germana ha deixat d'existir. Conformació, es el destí de cada ú!. Ja som a la centúria on hi trovem a J. Bosch, Baldrich, Sendra i J. Roig, abraçades i preguntes. ¿I el Company Santiveri? Es a Bujaraloz, a l'Hospital, està malalt, no es res saps, però està malalt.

Ens en anem a esmorzar al «molino» hi fan guardia Majordom i Bosch. Fiquem qua-

tre «chuscos» al morral de campanya, dos «lates» de sardina, una botifarra i a menjar. A poc els feixistes de Quinto ens salüden. Ens tiren unes deu o dotze granades del set i mitg, però que malament les tiren, ja què queden totes perdudes pels camps.

Ara a fer vida de milicià, a ranxo, que jo el trobo molt bò. A la tarda junt amb el cap de la centúria, company Segarra, anem a veure el company Ruiz qui porta el comandament de Gelsa, posant-nos el cotxe a la nostra disposició per anar a Bujaraloz a veure el company Santiveri, hi havem fet tard ja que es troba camí de Bellpuig. Ens en tornem a Gelsa, ens en anem a sopar aviat, ja què toca a la centúria 20 de servei, que es la dels companys i tenen d'anar als llocs convinguts. La nit es freda i ventosa. Es reparteix impermeables. A mi en fant anar de «rondin» i jo gustos segueixo els llocs i els milicians valents desafiant el temps, vigilen que els feixistes no es «colin».

A les cinc del matí junt amb J. Bosch i J. Roig, anem a la trinxera a paqueixar els feixistes, al rellevar la guardia. Els veiem, els fusells nostres canten. I ells que fan. Es llancen a terra i corren com a guineus. ¡Cobarts! Més tard i tornem amb una ametralladora i llavors si que contesten i assistim a un «flirteo» on la paraula la té el tac, tac de l'ametralladora, passem mitja hora i tornem cap al poble. No hi hagut baixes per la nostra part i cap a dinar.

Fortes encaixades, punys enlaire i ells a lluitar al front i jo altra volta al comité.

No vull acabar aquesta crònica sense fer sentir la meva gratitut per a tots els milicians, guardies nacionals, poble en fi, on hi he trobat per tot camarades.

Gràcies a tu company Segarra, pel bé que has obrat per mi. Gràcies camarada Ruiz per l'interes que has tingut per tot el què he tingut necessitat.

En fi, a tots.

Salut camarades, a lluitar hi ha vencer!

Ventura Roig

EL 6 D'OCTUBRE

Dimars prop passat es commemorà arreu de Catalunya aquesta data. Data simbòlica que és per la nostra terra la primera fita en el camí d'una llibertat efectiva.

Alcalà-Zamora, que fou primer President de la República Espanyola, — no vuit descendir al terreny d'ells i adjectivitzar a l'individu del que ha escrit el seu nom—, encarregà la formació de Govern a Lerroux; aquest, l'home republicà de *toda la vida* l'home que havia dit que *la propiedad era un robo* i altres coses que li valgueren el sobrenom d'*Emperador del Paral·lel*, donà entrada al Govern de la seva *digna* Presidència a individus pertanyents a un partit polític denominat CEDA.

Què ocasionà la formació d'aquest Govern? Ocasionà el 6 d'Octubre.

Per qué? Perqué al pendre part al Govern aquests homes de la CEDA substituïen la República que'l poble el 14 d'Abril instaurà i, la substituïen repeteixo, perquè entraven a formar part d'un Govern de la República homes que encara no s'havien dit republicans. Cas paradoxal, que no es solt donar a la història dels pobles. Regir els destins d'una república homes que no eren republicans.

Com varen reaccionar els veritables republicans, els veritables lliberals? Trencant tota rel·lació amb el Govern *fascista i monarquitzant de la CEDA*, —paraules del nostre President Companys—, i declarant-se com era el seu deure, guardadors de la veritable essència republicana.

Aquest moviment de conservadurisme fracassà. No s'extranyi algú que digui *conservadurisme*, però, és conservador aquell que vetlla per ço ja legislat i estatuït, en aquest cas els homes que el gloriós 6 d'Octubre es llençaren al carrer eren els conservadors, que defensaven quelcom conquistat i que ja restava arrelat dins el cor del poble i que ho veien en perill al formar Govern homes de la contextura política i moral dels esmentats.

He fet aquesta petita disquisició sobre el mot *conservador* perquè després del 6 d'Octubre s'ens qualificà amb tots els adjectius més despreciables; quan va ésser un moviment

completament lògic fet a impuls de l'instint de conservació.

Fracasà aquell moviment, — per causes que no son del cas,— però el crit de rebeldia ja estava llençat i la sang dels martirs asturians i catalans va ésser la llavor que fructificà dins del cor del poble i va permetre què el 16 de Febrer, el poble, democràticament, legalment, dongués la victòria al Front Popular, representant fidedigne dels anhels de llibertat i de justícia.

No varen restar d'acord els homes «d'ordre» i provocaren aquest 19 de Juliol que destruí el més pur del poble espanyol. ¡Ah! però, ara no guanyaran, ara es un poble que donant el pit crida ¡¡No passaran!! i quan un poble ho diu no hi ha força que pugui abatre'l.

TREBALL es la consigna del moment, hem de treballar tots, en les feines que siguin, però, treballar pels nostres germans del Front i per mantenir les conquestes d'aquesta Revolució, ja què, si per manca de germanor, d'unió, fracassar-hem, els minaires asturians, Compte, Civit, Alba, i tants altres caiguts en la diada gloriosa del 6 d'Octubre del 1934, sortirien de les seves tombes per escupir-nos a la cara la nostra covardia.

¡No! nosaltres no perdrem el que hem conquerit. No ho podem perdre, encara què les forces integrants del Front Popular siguin d'ideologia diferent, ens uneix a tots un ideal comú, què té molta més força que les nostres petites diferències; ideal que no es pot trencar, que es abat el feixisme assassí i estructurar la nova vida social, política i econòmica que ja apunta a l'horitzó de la Patria.

La sang que vessareu, martirs de la diada gloriosa, va ésser l'element què aconseguí unir a tot el poble lliberal, per poguer escriure aquesta pàgina la més gloriosa no solament de la nostra història sinó de la història de la humanitat.

Tot el poble honra la vostra memòria, lluitant, com ho fa, per aquesta Llibertat, que vosaltres vareu defençar i què ara no ens pendrà ningú.

El Poble del 19 de Juliol sap ésser digne dels caiguts el 6 d'Octubre.

J. Vallés Rapallo.

**Tercera Llista de donatius en la Subscripció oberta per l'Ajuntament
en col·laboració del Comit  Central de les Milícies Antifeixistes,
en pro de les víctimes del Feixisme.**

	Pessetes		Pessetes
<i>Suma anterior.</i>	2.008'30	Maria Culler�	1'00
Vicenç Galceran	3'00	Francesc Florensa	1'00
Agustí Martí	5'00	Jaume Bassang�	10'00
Salvador Bonjoch Escudé	10'00	Francesc Teul�	5'00
Ramon Bergadà Farré	5'00	Ramon Sangrà	24'00
Antonia Perera	5'00	<i>Suma i segueix</i>	2.077'30

Lletra dels nostres milicians

Azuara 30-9-36

Volguts companys, salut: En nom dels components del Grup «Els Miures» abaix signats, vos enviem salutacions per a que les traneteu als nostres companys d'Avenç, que lluiten als altres fronts defensant amb tot coratge les llibertats de la nostra volguda Catalunya i l'Espanya.

Com a bon companys no podem permetre, que al menys encara que sigui uns breus mots, aludar als nostres companys i companyes que estan sempre al costat del nostre indestructible AVENÇ REPUBLICÀ de Bellpuig.

Desitgem que aquesta salutació vagi del més petit infant al m s vellet, passant per les

joventuts i acabant per les companyes, i fent-los-hi avinent, que aquest drap barrat que estem empunyant amb el nom d'«Els Miures» de les «Joventuts d'Avenç», es portat triunfalment al cap de la 7.  centuria «Lluís Companys» a primera línia de foc.

I per acabar vos direm que vosaltres que resteu a la reraguarda a l'aguait de les necessitats, que'ls braus milicians d'aquesta Vila deixarem en bon lloc l'Entitat on perteneixem.

Salut i endavant.

Antoni Guir , Joan Castellana, Josep Baldrich, Eusebi Montoy i Esteve Sala.

La tasca del Sindicat Agricol i Caixa Rural

Fa uns dies els companys que formen la Junta Directiva del Sindicat Agricol es traslladaren a la Segarra, per visitar pobles d'aquesta Comarca veina, per il·luminar els Sindicats Agricoles locals i poder assolir una homogeneitat en les tasques dels esmentats organismes.

Primer va ésser Belianes on amablement rebuts per el Comit  Local i per el President del Sindicat Agricol i demes membres que formen la Junta Directiva del mateix, s'arrib  a un acord favorable per ambdous pobles.

A Maldà proseguiren la seva tasca d'acord amb el Comit  local i la Directiva del Sindicat

Llorenç reberen cordialment als nostres delegats essent atesos en tot moment pel President del Comit  Local de les Milicies i cal remarcar ací el gran entusiasme que regna a aquest petit Poble, especialment entre el jovent femeni, que don  mostra d'un acendrat amor a la causa revolucionaria.

D'ací anaren a Vallbona d'on una vegada haver parlat amb el company President del Sindicat retornaren a Bellpuig despres d'una tarda profitosa pel Sindicat Local i per la Pagesia en general.

Reporter

AJUNTAMENT DE BELLPUIG

INGRESSOS I PAGAMENTS

efectuats per la caixa del Municipi en el periode revolucionari a comptar del divuit de Juliol fins a la data.

ANY 1936

ESTAT DE COMPTES NÚM. 1

Lliurament des del 189 al 325 inclusiu
Cargaremes des del 86 al 120 inclusiu

INGRESSOS	Pessefes	Pessefes
<i>Caixa.</i>	1.419'15	
		Repartiment extraordinari any 1936
		<i>Suma anterior.</i> 11.162'64
Incautacions en metàlic		Josep Armengol Roca 814'74
Monges	10'50	Francesc Arqué Mata 2923'40
Item	143'50	Clement Besa Saña 126'54
Esglesia	15'55	Jaume Carretes Solé 343'89
Rectoria	261'05	Ramon Cots Mata 494'10
Convent	164'15	Joan Fabregat Inglés 1334'30
Cobrat cupons Qispà Colonial	526'75	Andreu Franquesa Roig 248'55
» » » »	216'94	Josep Marimont Guasch 100'95
10 kilos de fideus	8'00	Felix Ollé Pereta 1324'40
Cabaç Grabiell Sabaté	7'60	Angel Ruestes Grau 460'00
Caixa Grabiell Sabaté	835'00	Ramon Saladrigues Ollé 720'25
Contribució voluntaria sosteniment milícies	2.034'45	Josep Sanfeliu Mulet 2931'30
Lluís Boleda, compra de 20 gallines	120'00	Ramon Sangrà Valls 1200'00
		Antoni Siscart Guardiola 112'60
		Josep Illa Gros 549'05
		Ramon Berdegú Balcells 300'00
		Simó Bergadà Farré 300'00
		Joan Bonet Llort 942'50
		Eusebi Boneu Roca 974'60
		Josep Orós Vilarrubi 101'30
		Josep Mulet Orós 515'40
		Jaume Salvador Garriga 515'40
		Vda. Francesc Pujol 200'00
		Antoni Pont Font 100'00
		Salvador Aubach Marimon 200'00
		Jaume Rosselló Cornet 650'00
		Josep Jounou Vilalta 1300'00
		Bonaventura Marsinach 1000'00
		Josep Albareda Rossich 200'00
		Josep Prunera Franquesa 75'00
		Josep Gené Giribet 1900'00
		Dolors Fortuny Boleda 100'00
		Francesc Martí Esqué 350'00
		Suma i segueix 34.270'93
	Suma i segueix. 11.162'64	

D'interés pels Agricultors

Hem rebut el següent avís, el qual ens plau publicar.

Als cultivadors de Remolatxa de la Sucrera del Segre Menarguens / Lleida

Havent-se incautat d'aquesta Fàbrica EL SINDICAT NACIONAL SUCRER I D'ALCOHOL INDUSTRIA U. G. T. i essent per consegüent la direcció i administració d'ella per mitjà del CONSELL OBRER DE FABRICA nombrat per la Delegació de dit Sindicat a n'aquesta regió, ens complau per mitjà d'aquest avís, posar-nos en comunicació amb els nostres germans proletaris camperols per a dir-los hi les mesures preses per aquest CONSELL OBRER i que os pertany a vosaltres els cultivadors de remolatxa de la zona d'aquesta fàbrica. Les quals mesures són les següents:

1.^a Aquesta fàbrica rebrà tota la remolatxa sucrera que es cultivi a la zona d'aquesta fàbrica estigui o no contractada, i d'acord amb l'ordenat al Butlletí Oficial, refermem l'interés que existeix de què ni tant sols UNA remolatxa sucrera s'emplei amb ús domèstic ja què tota fa falta per a la fabricació del sucre incorrent en responsabilitat el què tal cosa fés.

2.^a El pagament de la remolatxa es farà abans de la data que indica la clàusula número 5 del contracte de remolatxa.

3.^a Per tot el què es refereix a la forma en què ha de presentar-se la remolatxa aquest any es rebrà amb corona, descontant-se el 4 per cent per dita corona, ademés del tant per cent que porti per terra.

4.^a Es comunica als cultivadors que l'any vinent la contractació de remolatxa serà ilimitada o sigui que es podrà cultivar la què es vulgui, essent el preu únic de 70 pessetes, donant-se la llavor el més prompte possible per a què es pugui fer la major quantitat de remolatxa de sembra directa, i referent a les altres condicions procurarem millorar-les fins on la bona marxa de la Industria ens ho permeti, ja què per la nostra part volem que existeixi una bona rel·lació entre tots nosaltres.

SALUT I REPÚBLICA os desitgem pel bé de la causa.

El Consell Obrer de Fàbrica.

Als militans d'Avenç Republicà; ¿que esperu a ésser subscriptors?

El vostre deure, en defensa de vosaltres mateixos, és l'ésser subscriptor a AVENÇ.

AVIS

Totes les companyes que vulguin fer roba pels milicians del Front, el Dilluns proper es començarà al nostre local, la tasca per a la confecció de la mateixa.

Companyes os hi esperem.

Tot pels nostres milicians.

EL COMITÉ D'AVENÇ REPUBLICÀ

A tu militant d'Avenç Republicà, que tens un COMERÇ, que esperes a anunciar els teus articles a AVENÇ? Com ja saps l'anunci es el sosteniment de tot periòdic.

Al Mítting de la Unió de Rabassaires

Eren les dues de la tarda del proppassat diumenge, quant emprehguerem el viatge uns trenta cinc companys pagesos, per assistir a l'acte que la Unió de Rabassaires celebrà a la plaça de braus de Lleida.

La carretera fins a Lleida era tot un seguit de cotxes, camions i omnibus que traslladaven de tots els pobles de les nostres comarques, companys desitjosos d'oír la paraula autoritzada dels companys que ens parlarien.

Quant el nostre camió va ésser al pont de Lleida, tingué de parar-se ja que l'immensa generació que es dirigia a la plaça de braus ens impedia l'entrada dins el pont.

Ens en anem a la plaça on es celebrava el mítting, la qual cosa poguerem fer després de molts esforços per obrir-nos pas.

Hi arribem abans de començar l'acte. Dins de la plaça tot era cares conegudes de companys dels pobles de la nostra comarca; entre altres varem saludar als companys de la Unió de Rabassaires de Castellserà, Omells, Llorens....

Ens instal·lem en lloc segur per poder sentir més bé els punts que havien d'exposar-nos els nostres representants.

Mentre's esperem que comenci l'acte, passem els nostres ulls per la plaça la qual anava omplint-se poc a poc la que havia de quedar a la poca estona de gom a gom de gent del camp.

En diversos indrets, en grans retols, havia escrites entre altres, les següents consignes:

«Cultivant la terra guanyarem la guerra civil.»

«Col·lectivització de les grans propietats.»

«Els fruits del camp han d'anar directament del productor al consumidor.»

«L'economia base de l'Agricultura.»

A les quatre de la tarde obre l'acte el company Garsaball, el qual diu que La Unió de Rabassaires sabia a l'organitzar aquest acte, que els camperols de les nostres comarques acudrien en massa, i no s'havia equivocat ja que n'és una prova palesa la vostra assistència, i tot seguit cedeix la paraula al company Palacin de la Unió de Rabassaires de Lleida.

Diu que el pànic produït entre els pagesos es degut als assaigs que alguns companys feren en els camps, i per tant aquest assaig de col·lectivització era la ruina i l'error, ja que a la col·lectivització s'hi ha d'anar per pròpia voluntat dels pagesos, i ara el poble no està en condicions de col·lectivitzar ja que seria el fracàs.

Parla també del decret de la Generalitat en què solament ha d'haver-hi un sol Sindicat cooperatiu de pagesos a cada poble.

Fa esment que els pagesos al marge del Sindicat, després de les tasques del mateix, no impideix que hom sigui socialista, comunista, anarquista o republicà. Acaba dient que s'ha d'anar a la salvació dels interessos dels pagesos ja que aquest es l'eje del món, per tant tots

els pagesos al sindicat La Unió de Rabassaires (gran ovació).

Josep Torres del Consell Social de la Unió.

No creu —diu— en els assaig de la col·lectivització de la terra, però sí, en la col·lectivització dels fruits.

Fa un detallat relat de la manera que obraven els grans propietaris i capellans en contra del pagés dient que si ells tornessin a dominar les nostres terres no en tindrien prou en fer deshaucis, si nó que ens treurien del món però ¡No passaran!

Acaba dient que per a guanyar la guerra el major factor es l'agricultura per tant no ha de quedar un sol pam de terreny sense cultivar.

Lluís Ardiaca, Secretari de la Unió.

Diu que es troba en aquesta tribuna, per què el seu amic diputat a Corts pels Rabassaires. Pedró, no ha pogut desplaçar-se i m'ha pregat que vingúes jo i que en nom seu os saludés.

Fa un estudi de les consignes que ja més amunt descrivim.

Diu que creant organitzacions de tipus cooperatiu s'haniria a l'anul·lació dels acaparadors, omplint als respectius sindicats, en grans sitges els fruits recollits.

Acaba dient que solament s'ha d'anar a la col·lectivització de la grant propietat allà on n'hi hagi. (ovacions)

Andreu Nin, Canseller de Justícia del Govern de la Generalitat.

Diu que el pagés lluita igual que l'obrer per aixafar el feixisme i per una societat nova, que ha de fer desaparèixer l'explotació de l'home per l'home.

Igual que els oradors que l'han precedit, diu que els assaig de la col·lectivització del camp seria el fracàs de la revolució, ja que a Hungria va haver-hi una revolució, i els obrers van voler portar la col·lectivització al camp produint el pànic entre els pagesos.

A la U. R. S. S. la col·lectivització s'ha fet amb els anys i per pròpia voluntat dels pagesos en alguns llocs.

Acaba el seu brillant discurs —dient— que per anar a la col·lectivització de la terra; abans ha d'haver-hi l'industrialització del camp i la col·lectivitat de la maquinària. (ovacions)

El president de la Unió de Rabassaires i Conseller d'Agricultura Sr. Calvet.

Comença dient que tots els companys que l'han precedit han parlat prou bé de les necessitats que tenim els pagesos al camp.

Que ell ha trobat en els companys de Lleida i les seves comarques una bona acollida que en altres temps se l'hi havia negat, i que la Unió de Rabassaires avui s'ha afermat més en aquest acte.

Acaba donant un visca a la Unió de Rabassaires i a les milícies que lluiten al camp de batalla per la llibertat. (grants ovacions)

Sapt

NOTICIES LOCALS

Estant molt avançades les obres de la Plaça de la República i 14 d'Abril.

Hem vist el pla general, essent una obra bella i que serà un passeig en els dies hivernals.

El pla d'urbanització de la plaça es tal com descrivim.

S'obre dos carrers tal com ja hi havia, però més amples, amb les seves voreres quedant dividida la plaça dels carrers. Al mig de la plaça s'aixeca una pilastra amb cinc glovus a l'extrem i al peu hi va quatre fonts. A l'extrem de la plaça o sigui davant de la Palma, hi va altra farola, també amb cinc glovus però al peu hi va un seient en tot el voltant.

Així en termes generals es l'obra d'urbanització de la Plaça.

Company!

Ja estás subscript al nostre periòdic AVENÇ?

Que esperes!

La vida al nostre periòdic ets tú qui tens que dar-li fen-t'he subscriptor.

Doncs; company no esperis un dia mes.

—Són molts els milians que tots els dies passen per la nostra població, en direcció del Front d'Oscà, essent els seus anims afalagadors en aquesta lluita.

—El dia 21 del proppassat mes a les 9 de la nit la C. N. T. organitzà un acte sindical, el qual fou concorregudíssim.

—S'estant preparant per donar començ a les obres de regatge d'asfalt des de l'Estació fins el Km. 3 de la carretera del Tallat.

—Al Sindicat Agrícola es treballa molt en la sortida del grà.

—Ha canviat el temps ja què fa uns dies que ha plogut i per tant s'ha girat un fret fi el que ens dóna a comprendre que ja havem entrat al període hivernal i que els nostres milicians al Front prompte sentiran les rigors del temps. Molts d'ells al marxar al Front —ja que llavors feia calor— sols duïen la roba interior. Doncs es hora de fer quelcom per als nostres milicians, que no hagin de sofrir els rigors del fret.

A tal fi la nostra Entitat «Avenç Republicà» ha començat a treballar per la confecció de roba, essent moltes les dones que s'han prestat per a la confecció d'aquesta.

—L'Ajuntament de la nostra població ha estat ampliada la seva base governamental del seu Consistori, recaient els càrrecs d'Alcalde, 1er. tinent d'Alcalde i 2on. tinent d'Alcalde en els companys Pau Torrelles Bonet,

Marià Roig Gomez i Salvador Bonjoch Escudé, respectivament. El primer, a l'ensens, President del Comité Local de les Milícies Antifeixistes.

—Han estat nomenats per a la Justícia Popular de la nostra població, als companys següents: Esteve Robert, Jutge Popular; Joan Ginestà i Miró, Procurador del Poble; i Antoni Bosch Pijoan, Secretari. Desitgem bon comés en els respectius llocs als esmentats companys.

—El dia 28 del proppassat mes deixà d'existir la companya Victorina Lacruz Gros; el dia 5 del corrent el nen Salvador Vilamajó, fill del nostre company Josep Vilamajó Cots; i el dia 7, Teresa Bargalló Mata. Acompanyem a llurs famílies en el més sentit pesam.

—El dia 28 del proppassat mes, ens visità dos delegats del Departament de Cultura de la Generalitat, els quals portaven la missió d'esbrinar l'estat del panteó del Cardona i esbrinar del que s'havia fet del relleu que es custodiava a l'església.

Preguntats per la seva opinió sobre si es podia restaurar el panteó contestant-nos: Que si es pot restaurar, ara que el cost de les obres de restauració, segons el seu dictament, serà d'unes 500.000 pessetes i es farà amb el termini de 4 anys.

—Ha estat aprovada la construcció de l'Escola de Seana, amb la subvenció per part de l'estat de 10.000 pessetes. Com així també ha vingut l'aprovació definitiva de dita escola.

—Els nostres companys que es troben a la Columna de Carles Marx, han estat destinats a la Caserna de Montanya de Madrid.

—La disort ha fet que el nostre company Blai Gabernet Elies que es trobava a la columna «Rojo y Negro» que operava al Front d'Oscà, a l'assalt del Estrecho Quinto i Monte Aragón, fos alcançat per una bala dels feixistes, el qual es hospitalitzat a l'Asil del Parc de Barcelona.

Desitgem al nostre company un ràpid restabliment.

—Aquests dies ha passat per la nostra Estació, molts nens portats del Front d'Aragó, els quals llurs pares els tenen lluitant contra el criminals feixistes, i altres assassinats criminalment per aquests.

Si alguna família vol acollir en la seva llar, algun d'aquest infants, la redacció d'«AVENÇ», es posa a la disposició de les famílies per a fer les gestions que calgui, per a dur-los els infants.

Impremta i Llibreria Popular - Bellpuig